

Свештеници у ОС БиХ

Послије 63 године од укидања вјерске службе у војсци нове Југославије од стране комунистичких власти по окончању Другог свјетског рата, војно свештенство поново се институционално вратило у јединице и касарне у којима службују српски војници и старјешине.

Постављење првих пастира на формацијска мјеста војних свештеника 2008. године забиљежио је један од њих ријечима:

Чудни су људи Господњи! Да је неко у вријеме комунизма и ЈНА рекао да ће се некада у касарнама вршити бојослужења, најблаже речено, пројласили би га лудим. Тадашњи систем свим силама се штурдио да из човјековој срца и љаве избрише и саму помисао на Бога. Није само комунизам био бојоборан. Као што нам је познато кроз историју, и многе друге империје и владари покушали су прекинути човјекову везу са Створитељем.

Међутим, увијек се дешавало да је веза, послије таквих пројона, између Бога и Његовој народа бивала све јача. Немогуће је, а не сјетити се великој људи-

теља хришћана Савла и шренутика када му је Господ затворио очи (али отворио срце) и ријечи које је Христос упутио њему, а и цијелом човјечанству: „... тешико ти је прошов бодила праћати се”. (Дјела 9.1-20).

Како је било онда, тако бива и данас, јер Бог је увијек исти. Ма којим њослом да се бавимо ако се не уздамо у њомоћ Божију нема од тој рада и штура ништа. Посао или боље рећи служба професионалној војника у очувању и одбрани државе нарочито је незамислива без блајослова и руке Божије.

Ових дана у Оружаним снамама БиХ заживјела је институција Православној душебрижничтва. Наиме, СПЦ је, по споразуму склопљеним са Министарством Одбране БиХ, упутила у Оружане снаге свештенике који ће се бринути о духовном живоју православних вјерника припадника Оружаних снага. Сви војници православне вјере овим су добили моћност да, као и припадници других вјера, слободно и јавно исповиједају своју вјеру и да у оквиру радној времена испуњавају своје вјерске дужности.

ДРАГАН ШУЉУР

На овај начин даћа је моћност да сви они војници који у свом приватном животу у својим парохијама посјећују бојослужења не буду ускраћени у обављању својих дужности према Боју и у прослављању црквених празника.

Са друге стране даћа је и моћност Светој Цркви Христовој да преко војних свештеника све оне људе који се колебају по питању вјере, или оне који из било ког разлога нису имали додир са вјером, приведе Христу и спасењу.

Молимо се Боју да овај рад благослови. И заиста – чудни су људи Господњи!

јереј Иван Савиновић
бригадни свештеник

Од почетка свога рада Православно душебрижништво није имало 12 формацијских мјеста за свештенослужитеље Српске православне цркве као што их данас има. Раније смо навели накнадна постављења. Иначе, на формацијска мјеста постављали су се свештеници који су стекли услове што се тиче школске спреме са благословом и препоруком надлежног архијереја. Осим Бихаћко-петровачке, из свих епархије које су територијално у Босни и Херцеговини, именовани су свештеници у МО

и ОС БиХ. Из Митрополије дабробосанске четири, Зворничко-тузланске и Бањалучке по три, а из Захумско-херцеговачке епархије два свештеника. Када би се вршило попуњавање упражњеног мјеста епархијски архијереј би слао приједлог епископу координатору при МО и ОС БиХ, а он Синоду СПЦ. Тек након одлуке Синода, коју би војни епископ проследио у Сарајево, вршило би се постављење свештеника преко православне Канцеларије и правних служби у Министарству одбране БиХ.

Наведеном процедуром свештеници би били распоређени на следећим формацијским мјестима:

- **МО** - Настојатељ и савјетник
- **ЗШ** - Главни свештеник
- **КП** - Штабни свештеник
- **4.пбр** - Бригадни свештеник
- **5.пбр** - Бригадни свештеник
- **6.пбр** - Бригадни свештеник
- **бр.ТП** - Бригадни свештеник
- **бр.ВСиПВО** - Бригадни свештеник
- **КЛ** - Бригадни свештеник
- **2.пб/4.пбр** - Батаљонски свештеник
- **3.пб/5.пбр** - Батаљонски свештеник

Наведена формацијска мјеста распо-
ређена су у следећим градовима:

- Сарајево 4;
- Бања Лука 3;
- Добој 1;
- Тузла 1;
- Бијељина 1;
- Чапљина 1;
- Билећа 1.

Наведена четири мјеста у Сарајеву односе се на два свештеника у Канцеларији душебрижництва и по један у ЗШ и бр.ТП у Рајловцу. Рад војних свештеника подржан је од стране једног цивилног запосленика у МО БиХ и једног подофицира у ЗШ ОС БиХ, који су у улози административно–техничког сарадника.

Постављење 12 формацијских свештеника није обављено истовремено, већ у периоду од двије године, од 2008. до 2010. године. Међутим, треба знати да су за ових 10 година пет јединица задржале исте свештенике од постављења до данас. Ради се о три јединице у Бањој Луци (КП, 6.пбр и Бригади ВС и ПВО), затим 5.пбр у касарни „Дубраве“ код Тузле, и 3.пб/5.пбр у Бијељини. У свим

Војни свештеници са попом Жућом у касарни „Козара“ на прослави Дана ВРС

осталим јединицама три пута су постављани свештеници. Највише промјена било је у јединицама које су под црквеним надзором Захумско-херцеговачке епархије, у Билећи и у Чапљини. Такође, више ротација и промјена свеш-

СВЕШТЕНСТВО СПЦ У МО И ОС БиХ

теника било је и у јединицама које се налазе у Сарајеву, тј. које су под ингеренцијом Дабробосанске митрополије. Додуше, и Команда логистике у Добоју имала је три постављења.

Сва постављења са временом боравка у одређеној јединици, али и преласци у другу, или напуштање Оружаних снага војних свештеника приказани су у табели.

Преглед постављења и боравка свештеника у јединицама

ЈЕДИНИЦА	СВЕШТЕНИЦИ	ПЕРИОД	НАПОМЕНА
ЗШ	Лазар Лазаревић	01.10.2010–15.10.2011.	отишао из ОС
	Митар Млађеновић	01.12.2011–30.03.2014.	отишао из ОС
	Немања Лакић	01.05.2014.	у ЗШ
КП	Драган Грујић	01.09.2008.	у КП
4.пбр	Лазар Лазаревић	01.05.2008–01.10.2010.	прешао у ЗШ
	Данило Боро	01.10.2010–01.07.2014.	отишао из ОС
	Марко Гојачић	01.07.2014.	у 4. пбр
5.пбр	Иван Савиновић	01.05.2008.	у 5. пбр
6.пбр	Борислав Ђуричић	01.09.2008.	у 6. пбр
бр.ТП	Милорад Милинковић	01.05.2008–20.02.2013.	прешао у МО
	Немања Лакић	22.02.2013–01.05.2014.	прешао у ЗШ
	Душко Лалић	01.05.2014.	у бр.ТП
бр.ВСиПВО	Драган Шућур	01.09.2008.	у бр.ВСиПВО
КЛ	Митар Млађеновић	01.10.2009–01.12.2011.	прешао у ЗШ
	Михаил Гавриловић	01.12.2011–31.08.2017.	отишао из ОС
	Мирослав Тодоровић	01.09.2017.	у КЛ
2.пб/4.пбр	Синиша Шаренац	01.01.2010–01.12.2013.	отишао из ОС
	Младен Жуловић	01.12.2013–01.07.2014.	отишао из ОС
	Александар Шмања	01.07.2014.	у батаљону
3.пб/5.пбр	Васо Поповић	01.01.2010.	у батаљону

ДРАГАН ШУЋУР

Презвиџер Немања Лакић

главни свештеник у ЗШ

Свештеник Немања Лакић рођен је 28. јуна 1984. године у Зеници гдје је живио до почетка рата. Године 1992. са породицом долази у Бијељину гдје завршава основну школу. Благословом митрополита дабробосанског Николаја уписује 2000. године Богословију „Свети Сава” у Београду, коју завршава 2004. године. Исте године уписује Православни богословски факултет „Свети Василије Острошки” у Фочи. Почетком 2009. године завршава факултет одбраном дипломског рада из Историје Српске православне цркве. По препоруци митрополита дабробосанског Николаја, а благословом епископа зворничко-тузланског Василија, 22. фебруара 2013. године, бива постављен на мјесто бригадног свештеника у Бригади тактичке подршке у Рајловцу и за привременог пароха Рељевске парохије. На мјесту бригадног свештеника остаје до 1. маја 2014. године када благословом епископа бихаћко-петровачког Атанасија бива постављен на мјесто главног војног свештеника у Заједнички штаб ОС БиХ

гдје се налази и данас. Осим дужности које обавља у Заједничком штабу ОС БиХ повјерено му је и старање за православне вјернике припаднике ОС БиХ у Оперативној команди у НАТО кампу Бутмир и на локацији Центар за основну обуку у Пазарићу. Ожењен је и има двоје дјеце.

ДРАГАН ШУЋУР

Презвиџер Драган Грујић
штабни свештеник у КП

Протонамјесник Драган Грујић рођен је 13. октобра 1974. године у Бањој Луци. Основну и средњу школу завршио је родном граду. Учесник је Одбрамбено-отаџбинског рата 1992–1995. године у БиХ као припадник ВРС.

Дипломирао је на Православном богословском факултету СПЦ Универзитета у Београду 2001. године. На истом факултету уписује постдипломске студије на Катедри литургике. Магистарску тезу под називом *Литургијско богословље хрватских контрорверзиста 18. вијека у свјетлу православног богословља одбранио је 2008. године и стекао звање магистра наука. На Православном богословском факултету „Свети Василије Острошки” у Фочи одбранио је 2017. године докторску дисертацију под називом *Моћност примјене социјалног учења Цркве у савременом друштву* и тиме стекао звање доктора наука.*

Епископ бањалучки Јефрем га је рукоположио у чин ђакона 21, а у чин свештеника 25. новембра 2001. године. По рукоположењу постављен је за па-

рохијског свештеника при тадашњем Саборном храму Свете Тројице на парохију Топлице у Бањој Луци. Од 2011. године на служби је као парохијски свештеник у Саборном храму Христа Спаситеља у Бањој Луци.

Од 1. септембра 2008. године постављен је на мјесту Штабног свештеника Команде за подршку ОС БиХ у формацијском чину пуковника.

ДРАГАН ШУЋУР

Ожењен је супругом Маријаном, рођеном Младеновић, са којом има двије ћерке Ану и Катарину.

Значајни радови на пољу науке су му: *Мир и помирење са аспекти православља*, Зборник радова: Говор мржње, Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука, 2010; *Значај и улога Светиосавља у процесу међународних интеграција Босне и Херцеговине*, Балканско раскршће, Зборник радова, Европски дефендологија центар, Бања Лука, 2013; *Очување идентитета православних народа у процесу уједињења Европе*, Зборник радова са прве научне конференције Балканолошког истраживачког центра са међународним учешћем, ФПН, Бања Лука, 2015.

Презвиџер Марко Гојачић
бригадни свештеник у 4. њб

Свештеник Марко Гојачић рођен је 7. октобра 1985. године у Белој Цркви у Републици Србији од оца Горана и мајке Љиљане рођене Сарић. Основну школу и гимназију завршио је у Белој Цркви. Дипломирао је на Православ-

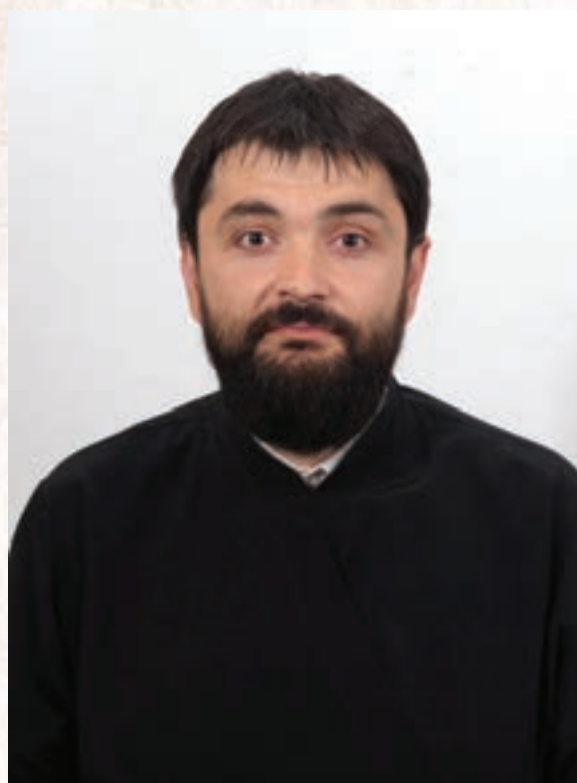
ном богословском факултету у Београду 2011. године. Канонски отпуст из Банатске епархије и пријем у Епархију захумско-херцеговачку и приморску добија 2011. године. У чин ђакона рукоположен је 27. новембра 2012. године у цркви Рођења Пресвете Богородице у Мостару од епископа ЗХиП Григорија. Исти епископ рукоположио га је у чин јереја 2. јануара 2013. године.

Након опслуживања прве мостарске парохије и рада у канцеларији епископа у Мостару постављен је од 1. јуна 2014. године за пароха чапљинске парохије у Чапљини и војног свештеника Оружаних снага Босне и Херцеговине. Свештеник Марко Гојачић постављен је за бригадног свештеника у 4. пјешадијској бригади у Чапљини. Ожењен је Зорицом рођеном Ковач.

Презвиџер Иван Савиновић
бригадни свештеник у 5. ибр

Свештеник Иван Савиновић рођен је 23. септембра 1979. године у Власеници од оца Мирослава и мајке Стојанке рођене Вукајловић. Крштен је 1981. године у парохији ловничкој у Шековићима гдје је завршио и ОШ „Јован Дучић”. Благословом епископа зворничко-тузланског Василија уписао је 1994. године Богословију „Свети Сава“ у Београду и исту завршио 1999. године. Богословски факултет у Београду уписао је 1999. године, а дипломирао 2006. године. По благослову епископа Василија у октобру 2003. године постављен је за вјероучитеља у ОШ „Јован Дучић” у Шековићима. Вјеронауку је предавао до јануара

2008. године, са прекидом у 2004. години, када је у Билећи одслужио редован војни рок у Војсци Републике Српске.

У чин ђакона рукоположен је на Васедење Пресвете Богородице, 4. децембра 2007. године, а пет дана касније у чин презвитера. Од 15. фебруара до 15. јуна 2008. године био је постављен за привременог пароха шпионичког (општина Сребреник, Федерација БиХ).

У Оружане снаге БиХ ступио је 1. маја 2008. године и од тада, у формацијском чину мајора, обавља дужност војног свештеника у 5. пјешадијској бригади ОС БиХ која је смјештена у касарни „Дубраве” код Живиница. Осим јединица смјештених у овој касарни обавља дужност војног свештеника и у јединицама које формацијски припадају 5.пбр, а које се налазе у Бијељини и Жепчу. У касарну „Војвода Степа Степановић” у Бијељини, гдје је смјештен 3. пјешадијски батаљон, одлазио је једном седмично до 2010. године када је постављен батаљонски свештеник. У касарну „Јосип Каримовић – Грабо”, у Жепчу, гдје је смјештен артиљеријски батаљон, одлазио је једном мјесечно и по потреби до 2010. године када је та јединица прешла под духовну надлежност бригадног свештеника из Добоја.

Од 20. јуна 2008. године са породицом живи у парохијском дому у повратничком селу Пожарница код Тузле. Нема парохију, односно није парохијски свештеник, него по благослову тадашњег епископа Василија, а у договору са тузланским свештеницима у чијој је парохији настањен, Свету Литургију недјељом служи у Пожарници. Са другом Станом има четворо дјеце.

Презвиџер Борислав Ђуричић
бригадни свештеник у 6.пбр

Протонамјесник Борислав Ђуричић рођен је у Добоју 12. априла 1980. године од оца Милована и мајке Бранкице. Основну школу завршио је у родном Добоју. Године 1994. уписује Богословију „Света Три Јерарха” у манастиру Крка, а школске 1999/2000. године завршава богословију у Фочи. По завршетку бо-

гословије уписује Музичку академију у Српском Сарајеву, Одсјек за црквену музику и појање, коју завршава 2004. године.

У чин ђакона рукоположен је 28. августа 2004. године од стране епископа бањалучког Јефрема и постављен за парохиског ђакона у цркву Рођења Пресвете Богородице у Ребровцу (Бања Лука). Од истог епископа рукоположен је 20. јуна 2008. године у чин презвитера. За вријеме ђаконске службе радио је као вјероучитељ у ОШ „Петар Петровић II Његош” у Бањој Луци. Постављен је 1. септембра 2008. године на мјесто бригадног свештеника 6.пбр у касарни „Козара” у Бањој Луци у формацијском чину мајора. Поред ове функције презвитер Борислав је и парохиски свештеник у храму Христа Спаситеља у Бањој Луци. Одликован је звањем протонамјесника на Никољдан 19. децембра 2015. године.

Тренутно завршава мастер студије на Академији умјетности у Бањој Луци (Етномузикологија).

Ожењен је Наташом, рођеном Радосављевић, са којом има четворо дјеце Исидору, Емилију, Николу и Богдана.

Презвиџер Душко Лалић *бригадни свештеник у бр.ТП*

Свештеник Душко Лалић рођен је 25. новембра 1982. године у Прибоју, у Републици Србији, од родитеља Петра и Милене. Основну школу завршио је 1997. године у мјесту Штрпци, општина Рудо. Петоразредну богословију „Свети Петар Цетињски” на Цетињу завршио је 2002. године. Дипломирао је на Богословском факултету „Свети Василије Острошки” у Фочи 16. новембра 2006. године. На истом факултету одбранио је, 30. октобра 2017. године, магистарски рад на тему *Светосавље ио ирейдодбном Јустину Ђелијском*.

У чин ђакона рукоположен је 3. јуна у манастиру Озерковићи, а у свештенички чин 10. јуна 2007. године у храму Свете Тројице у Благају на Купресу. Осам дана по рукоположењу постављен је за пароха миљевинског, те за администратора парохија у Тјентишту и Челебићима. За вријеме свештеника Лалића формирана је Светосавска омладинска заједница „Свети Петар Дабробосански” која успјешно ради и данас. На парохији

миљевинској подигао је храм у селу Осија.

Парохију тјентишку опслуживао је до 2010, а парохију у Челебићима до 2014.

године. Добровољним и хуманитарним радом умногоме је олакшао и унаприједио живот парохијанима у поменутим парохијама.

Благословом епископа Григорија, тадашњег администратора митрополије Дабробосанске, и сагласношћу епископа војног и бихаћко-петровачког Атаназија, постављен је 1. маја 2014. године за бригадног свештеника у Бригади тактичке подршке у Рајловцу и за парохарељевског у Рељеву. На тој парохији налази се и данас.

Касарна „Рајловац” у којој сада ради као бригадни свештеник има око 400 православних војника. У раду са њима најмање једном мјесечно држи едукативна предавања у којима их поучава православном духовном наслеђу и љепоти православне вјере, често разјашњавајући духовну страну проблема са којима се сусрећу у свакодневном животу. Богослужења су такође веома посјећена, тако да на свакој Литургији у Рељеву буде између 60 и 100 православних војника.

Ожењен је Валентином, рођеном Брандоњић, са којом има двоје дјеце Луку и Ангелину.

ДРАГАН ШУЋУР

Презвиџер Драган Шућур
бригадни свештеник у бр.ВСиПВО

Протонамјесник Драган Шућур рођен је 23. септембра 1973. године у Бањој Луци од оца Јована и мајке Ратомирке рођене Плавшић. Основну и средњу школу завршио је у родном граду. Учесник је Одбрамбено-отаџбинског рата 1992–1995. године у БиХ као припадник ВРС.

Богословски факултет у Београду завршио је 2003. године. Магистарске студије из Историје Југославије, на Филозофском факултету у Бањој Луци, завршио је 2008. године стекавши звање магистра историјских наука. На истом факултету 2015. године стекао је звање доктора историјских наука.

Након завршетка Богословског факултета радио је пет година као вјероучитељ у ОШ „Петар Петровић II Његош” у Бањој Луци.

У чин ђакона рукоположио га је 26. јула 2008. године епископ бањалучки Јефрем. Исти епископ га је рукоположио у чин презвитера 9. августа 2008. године. Одликован је звањем протонамјесника на Никољдан 19. децембра 2015. године.

У Оружане снаге БиХ ступио је 1. септембра 2008. године на мјесто бригадног свештеника Бригаде ВС и ПВО у формацијском чину мајора.

Бави се научним радом из области историје СПЦ из које је до сада објавио три књиге и 16 научних радова. Тренутно ради на пројекту Енциклопедија РС.

Ожењен је Александром са којом има пет синова: Павла, Андрију, Лазара, Гаврила и Александра.

ДРАГАН ШУЋУР

Презвиџер Мирослав Тодоровић
бригадни свештеник у КЛ

Свештеник Мирослав Тодоровић рођен је 20. августа 1984. године у Тузли од родитеља Саве и Митре рођене Ковачевић. Почетком ратних дејстава заједно са породицом из Тузле прелази у Зворник гдје завршава основну школу. Завршио је Богословију „Свети Сава“ у Београду 2003. године. Студирао је на Кијевској духовној академији коју је 24. маја 2007. године завршио са кандидатским степеном. Апсолвент је на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву на Катедри за руски и српски језик и књижевност.

По завршетку студија предавао је православну вјеронауку у ОШ „Свети Сава“ у Зворнику, у периоду од 3. септембра 2007. до 28. фебруара 2012. године, када је на приједлог војног епископа постављен на мјесто стручног савјетника у Канцеларији православног душебрижништва у Сарајеву.

У чин ђакона рукоположен је у Бањи Врућици 22, а у чин презвитера 23. јула 2017. године у Теслићу.

Свештеник Мирослав постављен је 1. септембра 2017. године на мјесто бригадног свештеника у Команди логистике у Добоју након одласка оца Михаила Гавриловића из ове јединице. Поред Команде логистике оцу Мирославу припадају и војне локације у Дервенти, Жепчу, Дугој Њиви, као и ТРОМ, те Радионица за МиМЕС у Добоју.

Поред војне службе, администрира и парохијом у Тешњу у теслићком архијерејском намјесништву. Аутор је

уџбеника за 4. разред основних школа и уредник више издања православних молитвеника.

У браку је од 2013. године са Станиславом рођеном Ерић. Имају двије ћерке Јовану (2014) и Ану (2016).

Презвиџер Александар Шмања
батаљонски свештеник у 2. ђб/4. ђбр

Свештеник Александар Шмања рођен је 10. августа 1973. године у Јајцу од оца Светка и мајке Росе. Основну школу завршио је у Шипову, а средњу у Јајцу 1992. године. Учесник је Одбрамбено-отаџбинског рата 1992–1995. године у БиХ као припадник ВРС.

Дипломирао је 2009. на Богословском факултету „Свети Василије Острошки“ у Фочи гдје тренутно припрема одбрану магистарског рада. Рукоположен је од епископа захумско-херцеговачког и приморског Григорија у чин ђакона на празник Светог Георгија 6. маја 2014. године у Метковићу, а у чин свештеника, такође од истог епископа, на празник Светог Кирила Александријског 22. јуна 2014. у Саборном храму у Требињу. На мјесто батаљонског свештеника дошао је 1. јула 2014. године.

Поред свештеничке службе у ОС БиХ свештенослужитељ је и у манастиру Добрићево, као и координатор за вјеронауку у Епархији захумско-херцеговачкој и приморској.

Ожењен је Маргаретом, рођеном Милошевић, са којом има петоро дјеце Димитрија, Благоја, Николину, Јустина и Николаја.

Презвиџер Васо Појовић

батаљонски свештеник у 3.иб/5.ибр

Протонамјесник Васо Поповић рођен је 28. марта 1980. године у Аугсбургу, у Њемачкој, од оца Јована и мајке Петре рођене Јефтић. Основну школу уписао је 1987. године у Симин Хану код Тузле, а завршио је 1995. године у Бијељини. Богословију „Света Три Јерарха” у Фочи завршио је 2000. године. Дипломирао је 2004. године на Кијевској духовној академији у Украјини. Од 2004. до 31. децембра 2009. године радио је као вјероучитељ. Школу националне одбране, Високе студије безбједности и одбране (четврти ниво), Универзитета одбране у Београду завршио је 2018. године. Од оснивања Школе националне одбране 1955. године први је свештеник СПЦ који је исту завршио.

У чин ђакона рукоположен је 14. октобра у храму Покрова Пресвете Богородице у Вишњику код Модриче, а у чин презвитера 18. октобра 2009. године у храму Светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане у селу Пучиле код Бијељине. Рукоположио га је епископ зворничко-тузлански Василије (Качавенда).

Наредбом министра одбране БиХ, од 7. децембра 2009. године, постављен је 1. јануара 2010. године на дужност батаљонског свештеника у касарни „Војвода Степа Степановић” у Бијељини. Одлуком епископа зворничко-тузланског Василија постављен је и за старјешину спомен-храма Светог мученика кнеза Лазара у овој касарни. Од 15. јануара 2010. године богослужи као свештенослужитељ и у манастиру Свете Петке у Бијељини. Одлуком епископа

ДРАГАН ШУЋУР

зворничко-тузланског Василија одликован је 2013. године достојанством протонамјесника.

Јереј Васо Поповић један је од чланова и оснивача многобројних црквених и свјетовних удружења и организација као што су: „Братство и сестринство Пресвете Богородице Тројеручице Епархије зворничко-тузланске Бијељина”, Школа иконописа „Одигитрија”, Управа Кошаркашког клуба „Будућност БН”, Општинско удружење потомака и поштовалаца

ратних добровољаца 1912–1918. године и Црвени крст РС. Носилац је више одликовања и признања додијељених од стране Оружаних снага БиХ, затим од црквених, градских и институција Републике Српске. Међу многима, свакако да, је најзначајнија медаља додијељена од стране предсједника Републике Српске Милорада Додика за Дан републике 2017, али и сребрна медаља „Филип Вишњић” коју додјељује град Бијељина.

Епископ Сергије и војни свештеници испред цркве у Рељеву 2018. године

ДРАГАН ШУЋУР

Свештенство које је било у МО и ОС БиХ

Архимандрит Лазар (Лазаревић)

Лазар (Лазаревић) рођен је 15. фебруара 1975. године у Локању, у општини Зворник, од оца Витомира и мајке Тијане рођене Ђорђић. На крштењу добија име Предраг. Основну школу завршава у Пилици код Зворника. По завршеном осмогодишњем образовању уписује се у Богословију „Свети Арсеније Сремац“ у Сремским Карловцима, коју завршава 1995. године, након чега уписује Духовну академију „Свети Василије Острошки“ у Фочи. За вријеме студирања предавао је вјеронауку у основним школама у Фочи од јануара 1998. до октобра 1999. године. Као апсолвент академије 25. новембра 1999. године, на навечерје празника Светог Јована Златоустог, у манастиру Тврдош, прима монашки постриг од епископа захумско-херцеговачког Григорија. У чин јерођакона рукоположен је 13. децембра, а у чин јеромонаха 19. децембра 1999. године. Дипломирао је 25. децембра 2000. године. Двије

године касније уписује постдипломске студије на Теолошком факултету Аристотеловог универзитета у Солуну и магистрира 2006. године. По благо-

ДРАГАН ШУЋУР

слову надлежног архијереја, а по одобрењу Светог архијерејског синода, од 1. маја 2008. до 1. октобра 2010. године обављао је дужност војног свештеника у 4. пјешадијској бригади Оружаних снага БиХ у Чапљини гдје је радио на организовању вјерског живота заједно са припадницима Оружаних снага.

У поменутој касарни отац Лазар преуредио је један објект у богослужбени простор, затим га снабдио свим потребним сасудима и књигама за богослужење, те вршио редовна богослужења. Такође, организовао је за православне припаднике своје бригаде богослужења у храмовима на територији општина Чапљина и Мостар, као и у манастиру Житомислић. Од 1. октобра 2010. године постављен је за главног војног свештеника у Заједничком штабу ОС БиХ у Сарајеву. Као први свештеник који је обављао дужност главног свештеника у војсци свесрдно је радио на организацији вјерског живота официра и војника православне вјероисповијести, не само у Заједничком штабу већ и у Оружаним снагама у цјелини, сарађујући са осталим свештеницима распоређеним на другим локацијама.

Чин архимандрита примио је 21. септембра 2010. године на празник Рођења Пресвете Богородице. Одлуком Светог архијерејског синода од 15. октобра 2011. године постављен је за в. д. ректора Богословије „Свети Петар Дабробосански” у Фочи. Сарадник је на пројекту Енциклопедија Републике Српске којим руководи Академија наука и умјетности РС.

Презвиџер Александар Црногорац

Свештеник Александар Црногорац рођен је 18. јануара 1979. године у Новој Вароши (Република Србија) од родитеља протојереја-ставрофора Данила и мајке Драгице рођене Стикић. Богословију је завршио у Цетињу 1999. године. Исте године уписује Богословски факултет у Фочи. У току студирања радио је као вјероучитељ у ОШ „Свети Сава” у Фочи. Положио је стручни – државни испит за наставника вјеронауке. У току студија, у периоду од 2002. до 2004. године, боравио је у Лондону ради учења енглеског језика. По завршетку основних студија, 2006. године, радио је у библиотеци Православног богословског факултета „Свети Василије Острошки” у

Фочи. Послије основних студија уписује магистарске студије и полаже све испите, док му је остала одбрана магистарске тезе под називом *Педагогија дјела свештої Климента Александријскої*.

Након тога, постављен је од стране Светог архијерејског синода СПЦ на мјесто стручног савјетника настојатеља Канцеларије православног душебрижництва у Министарству одбране Босне и Херцеговине. Тај посао је обављао четири године.

Рукоположен је у чин ђакона 20. јануара, а у чин јереја 2. фебруара 2009. године. Произвео га је митрополит Николај у Мокром. Као војни свештеник, запослен у Министарству одбране Босне и Херцеговине, био је причислен Саборном храму Рођења Пресвете Богородице у Сарајеву. Касније је постављен за душебрижника у Казнено-поправном заводу „Кула” у Источном Сарајеву. На тој служби је провео годину дана, све до одласка у Канаду. Током службе у Министарству одбране Босне и Херцеговине завршио је курс за војног свештеника и свештеничку службу у затворима у бази Борден – Канада (27. јул – 4. децембар 2009. године) и у Оберамергау – Њемачка (16 – 20. мај 2011. године).

Са ових дужности благословом епископа канадског Георгија долази у Канаду 5. марта 2012. године и постаје клирик Епархије канадске. Годину дана је живио у манастиру Светог Преображења Господњег у Милтону и опслуживао мисионарску парохију Светих Кирила и Методија у Гвелфу. Крајем године га владика Георгије поставља на парохију у Винипег на западу Канаде. Тамо је служио око двије године. На епархијској скупштини 2015. године влади-

ка Георгије одликује га звањем прото-намјесника. Новопостављени владика Канадске епархије Митрофан дао му је канонски отпуст и отац Александар се вратио у Фочу. Тренутно није примљен у неку другу епархију. Говори три свјетска језика.

Презвиџер Мишар Млађеновић

Протонамјесник Митар Млађеновић рођен је 7. децембра 1985. године у Љубовији од оца Радована и мајке Милице рођене Цветковић. Основну школу завршио је у Братунцу, а Богословију „Свети Петар Дабробосански“ у Фочи 2005. године. Кијевску духовну академију завршио је 2009. године. У чин ђакона рукоположен је у цркви Рођења Пресвете Богородице у Прибоју 4. септембра 2009, а у чин презвитера два дана касније у храму Преподобне мајке Параскеве у Гаревцу. Чин рукоположења обавио је надлежни епископ владика зворничко-тузлански Василије. За војног свештеника постављен је 1. октобра 2009. године у Команду логистике у Добоју. Истовремено је администрирао тешањском парохијом у Тешњу од 15. октобра 2009. до 30. новембра 2011. го-

дине. На дужност главног војног свештеника у Заједничком штабу ОС БиХ постављен је 1. децембра 2011. године. На тој функцији остао је до 30. марта 2014. године када је одлуком епископа зворничко-тузланског Хризостома постављен за директора Епархијског завода ДОО „Подринка“ у Братунцу. На овој дужности остао је до маја 2015. године кад је одлуком наведеног епископа постављен на упражњену великообарску

другу парохију. Правом ношења црвеног појаса одликовао га је епископ Василије 21. октобра 2012, а достојанством протонамјесника епископ Хризостом 1. априла 2015. године. Са супругом Миланком има ћерку Марију (2017).

Презвиџер Михаил Гавриловић

Свештеник Михаил Гавриловић рођен је 19. фебруара 1988. године у Тузли од оца Симе и мајке Петре. По окончању основног образовања уписао је Богословију „Св. Кирило и Методије“ у Нишу 2003. године. Богословију је завршио 2007. и исте године уписао Православни богословски факултет у Београду. Након стечене дипломе теолога, 22. октобра 2011. године, вјенчао се са супругом Маријом.

У чин ђакона рукоположен је 6. новембра, а у чин свештеника 8. новембра 2011. године од стране епископа зворничко-тузланског Василија. На дужност војног свештеника постављен је 1. децембра 2011. године у Команду логистике у Добоју. Истовремено, јереј Михаил Гавриловић постављен је за пароха тешањског.

Као бригадни свештеник КЛ спроводио је мисију Православног душебрижништва ОС БиХ на војним локацијама у Добоју, Дервенти и Жепчу. Редовно је посјећивао припаднике на овим локацијама, одржавао предавања, духовне разговоре, организовао обиљежавање духовних прослава, вршио богослужења и водио на поклоничка путовања. Нека од поклоничких путовања на које је водио православне припаднике ОС БиХ су: пут у Свету Земљу, на Свету Гору, у

ДРАГАН ШУЋУР

манастир Острог, у фрушкогорске манастире и више једнодневних посјета оближњим манастирима и црквама у околини.

С циљем личног усавршавања као војног свештеника, између осталог, био је на курсевима и студијским путовањима у Њемачкој, Бугарској, Турској и Мађарској.

Дана 31. августа 2017. године окончао је своју дужност војног свештеника и од тада се по потреби службе налази у Аустрији гдје ради на очувању вјерског и националног идентитета Срба у источном Тиролу. Са супругом Маријом има двије ћерке Татјану (2013) и Димитру (2015).

Презвиџер Синиша Шаренац

Свештеник Синиша Шаренац рођен је 17. јуна 1983. године у Требињу од оца Благоја и мајке Влатке. Основну школу завршио је у Гацку. Средњу богословску школу „Свети Петар Дабробосански” у Фочи завршио је 2002. године. Дипломирао је на Православном богословском факултету у Београду 2008. године.

Рукоположен је у чин ђакона на празник Светог Игњатија Богоносца 2. јануара 2009. године у храму Преображења Господњег у Требињу од епископа Григорија. Ђаконску службу обављао је у Љубињу гдје је био и вјероучитељ у ОШ „Свети Сава”. Рукоположен је у чин свештеника, такође од епископа Григорија, на Видовдан 28. јуна 2009. године у цркви Светог кнеза Лазара и новомученика српских у Берковићима и постављен за другог љубињског пароха. За војног свештеника постављен је 1. јануара 2010. године у касарни „Билећки борци” у Билећи. Ожењен је Свјетланом, рођеном Мучибабић, са којом има ћерку Евгенију и сина Василија. Од 1. децембра 2013. године свештеник је у Бијељини.

Презвиџер Данило Боро

Свештеник Данило Боро рођен је 22. марта 1980. године у Мостару од оца Анђелка и мајке Љиље рођене Пецељ. Поријекло породице Боро је из села Струјићи у Поповом пољу. Основну школу завршио 1995. године у Љубињу, а гимназију „Јован Дучић” 1999. године у Требињу и Богословски факултет „Свети Јован Богослов” 2006. године у Београду. Од фебруара 2004. до јануара 2008. године обавља катихетску службу у требињским основним школама. Епископ захумско-херцеговчки и приморски Григорије га је у Саборном храму Преображења Господњег у Требињу, 9. септембра 2007. године, рукопродизвео у чин ипођакона, а у недјељу по Рођењу Христовом, 13. јануара 2008. године, рукоположио за ђакон мостарског. Од септембра 2008. предаје вјеронауку у више мостарских основних школа. У чин презвитера рукоположен је од епископа Григорија у храму Рођења Пресвете Богородице у Мостару 5. октобра 2008. године, те постављен за другог мостарског свештеника – пароха благајског. Исте године, 10. октобра, на обновитељској скупштини бива изабран за првог пред-

сједника новообновљеног Српског пјевачког и културно-умјетничког друштва „Гусле” Мостар. Дужност предсједника друштва обављао је до наредне изборне скупштине мостарских „Гусала” одржане 29. децембра 2012. године. Од 1. октобра 2010. године умјесто катихетске службе опслужује као бригадни свештеник 4. пјешадијску бригаду у Чапљини, а од 1. децембра 2011. године умјесто парохије благајске код Мостара преузима

ДРАГАН ШУЋУР

и парохију чапљинску, гдје од почетка школске 2012/13. године, поред рада у 4. пјешадијској бригади, предаје православну вјеронауку у ОШ „Владимир Павловић“ у Чапљини. На служби бригадног свештеника у Чапљини остаје до 1. јула 2014. године када бива постављен на другу билећку парохију. Ожењен је Миленом, рођеном Петковић, са којом има три ћерке Јефимију, Стефану, Калину и два сина Василија и Николаја.

Презвијер Младен Жуловић

Протојереј-ставрофор Младен Жуловић рођен је 24. фебруара 1979. године у Требињу од оца Лазара и мајке Маре рођене Лојовић. Основну школу завршио је у Требињу, а Богословију „Свети Петар Цетињски“ на Цетињу 1999. године. Дипломирао је 2006. године на Православном богословском факултету у Београду. Рукоположен је од епископа ЗХиП Григорија у чин ђакона 28. новембра 2004, а у чин свештеника 19. јануара 2008. године у Саборном храму у Требињу. Исте године постављен је за пароха у Љубињу, а четири године касније, 1. септембра 2012, за пароха билећког.

У Билећи обавља и дужност батаљонског свештеника 2.пб/4.пбр у Билећи. Дужи период је у уредништву епархијског саборника Видослов. Након парохијске службе у Љубињу и Билећи од 1. јула 2014. године постављен је на дужност пароха Прве парохије требињске у Требињу. Од Божића 2015. обавља функцију старјешине Саборног храма у Требињу. Са супругом Душицом има троје дјеце Анастасију, Сару и Димитрија.

ДРАГАН ШУЋУР

Војно свештенство са владиком Атанасијем
у манастиру Добрићево 18.07.2011. године

Унутрашњост војне цркве у Требињу